

(Nævninger samt Mundtlighed og Df-fentlighed i Retspleien) skulle anvendes. Det skulde glæde mig, om man ved at begjære denne Sum vilde fremsthynde dette Arbeide; men det er mig ikke rigtig klart af Anmærningerne, hvortil man egentlig vil anvende den forlangte Sum; dersom den blot skal anvendes til Trykningsomkostninger, saa er det vistnok Mere, end der behøves.

Endnu maa det være mig tilladt at stille et Spørgsmaal til den ærede Cultusminister. Jeg seer ikke, at der er opført noget Beløb i Anledning af Indspørelsen af et Kirkeeraad; det er mig bekendt, at der er omfendt et Lovforslag om Indspørelsen af et Kirkeeraad, Menighedsraad og forskjellige andre Raad, til Betænkning til Præster, Provster og Biskopper. Da dette Arbeide forlængst har været færdigt, saa vilde jeg gjerne udbede mig en Erklæring om, hvorvidt vi tør vente os et Lovudkast forelagt enten om et Kirkeeraad eller Menighedsraad. Jeg har paa en Tid, hvor jeg med fuld Tillid sluttede mig til den tidligere Cultusminister, anseet et Kirkeeraad som nødvendigt for den danske Folkekirke, og jeg kan ikke under de nuværende Forhold sætte mindre Priis paa Indspørelsen af denne Institution. Det er en Opgave, som vistnok er en af de største og vanskeligste for en Cultusminister, saaledes at optage i sig som Centrum hele det folkelig-kirkelige Liv; han skal bære hele Byrden ved at afgjøre de mange og vigtige kirkelige Spørgsmaal, som komme til Afgjørelse, og som stadig blive flere og flere. Jeg vilde altsaa ansee det for meget heldigt, om vi fra den ærede Cultusministers Side kunde faae den Erklæring, at et Arbeide af den Natur, som er forberedt, ogsaa er modent til at forelægges.

Indenrigsministeren: Efter den Discussion mellem den høitærede Viceformand (Tscherning) og den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage), hvormed Forhandlingerne igaar omtrent sluttede, troer jeg at burde begynde med at udtale, hvad jeg forøvrigt vilde have fundet overflødig, at jeg naturligviis betragter mig som ansvarlig for den Forvaltning af Kongerigets særlige Finantsvæsen, som efter den gjældende Lovgiv-

ning og efter den Ordning, som jeg troer den tidligere høitærede Indenrigsminister med megen Omsigt har truffet, er bestaaende. Jeg troer, at denne Ordning indeholder en væsentlig Betyggelse for Kongeriget i dets Afregningsforhold med Monarchiet; jeg erkjender, at den noget forudsætter en velvillig Samvirken mellem Monarchiets Finantsminister og Kongerigets Indenrigsminister (A. Hage: Maa jeg bede om Ordet.), men jeg troer, at en saadan Samvirken i Regelen vil finde Sted, og jeg har ialfald ikke paa nogen Maade tilstrækkelig Erfaring til endnu at turde prøve paa, om der var Anledning til at træffe nogen Forandring i den saaledes trufne Ordning af dette Forhold. — Der vil forøvrigt nærmere blive Leilighed til at discutere dette Punkt under Behandlingen af en Lov, som jeg haaber en af de første Dage i næste Uge at skulle fremkomme med her i Thinget, nemlig om en Forkængelse af den Bemyndigelse, der ved Loven af 4de Marts 1857 er givet Regjeringen med Hensyn til Kongerigets Reserverfond og dets særlige Andeel i Totalkassebeholdningen.

Med Hensyn til de forskjellige Spørgsmaal, der ere blevne reiste under denne 1ste Behandling af Finantsloven, maa jeg tilstaae, at det vil være mig umuligt at behandle dem alle, og med Hensyn til dem, jeg her forbigaer, maa jeg forbeholde mig en Overveielse med Finantsudvalget, førend jeg derom udtaler mig. De Bemærkninger, jeg allerede nu tillader mig, ville derfor blive temmelig korte. Med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann) udtalte angaaende det Formelle ved Indtægtsfiden i det foreliggende Forslag, nemlig at det maa ansees uøstteligt og rigtigt, at paa samme Maade, som Statsgjælden med sit hele Beløb stod opført paa Udgiftsfiden, burde ogsaa paa Indtægtsfiden findes opført samtlige Activer, som Kongeriget eier, skal jeg i Forbigaaende bemærke, at naar dette ikke er skeet, naar der blot i § 5 er opført Renterne, saa antager jeg, at Grunden dertil er den, at en Opsørelse af de enkelte Activer vilde tilintetgjøre den Frihed, som maa være tilstaaet Indenrigsministeren til at træffe en